

Для профілактики артеріальної тромбоемболії господарям цих тварин рекомендували проводити один раз на два тижні дослідження коагулограми, постійне використання клопідогрелю (антиагрегатного препарату) в дозі 18,75 мг на кішку та за наявності симптомів серцевої недостатності застосування один раз на три дні діуретику-фуросеміду.

ЛІТЕРАТУРА

1. Fox P.R. Feline cardiomyopathies. In: Sisson D., Moise N.S., editors. *In Textbook of canine feline cardiology*. Philadelphia, PA: WB Saunders; 1999. P. 621–678.
2. Fuentes V.L. Arterial thromboembolism risks, realities and a rational first-line approach. *J. Fel. Med. Surg.* 2012;14:459–470.
3. Helenski CA, Ross JN. Platelet aggregation in feline cardiomyopathy. *J Vet Intern Med* 1987; 1(1):24–28.
4. Borgeat K, Wright J, Garrod O, et al. Arterial thromboembolism in 250 cats in general practice: 2004-2012. *J Vet Intern Med* 2014;28(1):102–108.
5. Smith SA, Tobias AH, Jacob KA, et al. Arterial thromboembolism in cats: acute crisis in 127 cases (1992-2001) and long-term management with low-dose aspirin in 24 cases. *J Vet Intern Med* 2003;17(1):73–83.

Любов Шендрик, Олег Пономарьов
(Дніпро, Україна)

ПОРІВНЯННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ЛІКУВАННЯ КІШОК ЗА ТРИХОМОНОЗУ

Актуальність теми. Трихомоноз – захворювання, яке має досить значне поширення. Збудник *Trichomonas foetus*, з огляду на ймовірні місця його існування у різних видів тварин, як хазяїв, є до певної міри інтригуючим, однак недостатньо вивченим одноклітинним найпростішим. Це – облигатний паразит репродуктивних органів великої рогатої худоби [4, с. 2], шлунково-кишкового каналу котятих, коменсал у носових ходах, шлунку, товстих кишках свиней [2, с. 122].

У кінці 1990-х і початку 2000-х років відбувся значний прогрес у вивченні біології трихомонад, що дозволило зрозуміти особливості виникнення і розвитку захворювання, яке вони спричинюють, зокрема у котів. Дослідниками було підтверджено та обґрунтовано, що *T. foetus* є збудником хронічної діареї у домашніх котів [1, с. 648].

Інформації вітчизняних науковців щодо діагностики та лікування хворих на трихомоноз котів обмаль, у зарубіжній науковій літературі пропонують декілька методів (ПЦР-тестування, нативне дослідження змивів з прямої кишки та тести на трихомоноз у котів InPouch™ та Modified Diamond's Medium) виявлення збудника, встановлення діагнозу та вибір засобів лікування [3, с. 145].

Мета нашої роботи полягала в аналізі ефективності лікування хворих на трихомоноз котів.

Матеріали та методи. Для підтвердження діагнозу на трихомоноз у кішок використовували лабораторні методи: дослідження нативного мазка зі змивів із прямої кишки; дослідження мазків змивів із прямої кишки, фарбованих за Гімзе; тести на трихомоноз у котятчих InPouch™ та Modified Diamond's Medium. Ефективність лікування порівнювали за застосування препаратів трихопол та ронідазол, які мають протозооцидну дію.

Для визначення рівня лікувального ефекту було відібрано 12 кішок з підтвердженим діагнозом на трихомоноз, яких розділили на чотири групи (по три кішки у кожній). Курс лікування тривав 14 діб. Спостереження за тваринами продовжували ще чотири місяці після завершення терапії.

Тварини першої групи отримували плацебо, як контроль лікувального ефекту. Тваринам другої групи застосовували трихопол (діюча речовина метронідазол) у дозі 30 мг/кг маси тіла, 1 раз на добу. Тваринам третьої і четвертої груп задавали ронідазол у дозі 10 мг/кг та 40 мг/кг маси тіла відповідно, 1 раз на добу.

Результати власних досліджень. У кішок, які отримували плацебо, клінічні симптоми не змінилися, загальний стан тварин погіршився. У тварин, які отримували трихопол ознаки одужання дещо різнилися, а саме: у двох кішок клінічних ознак проносів не відмічали і збудників трихомонозу у змивах із прямої кишки за повторних лабораторних досліджень не виявили. У третьої кішки, хоча яскравість симптомів захворювання дещо знизилась, однак у досліджених пробах було виділено трихомонад. У часі продовженого спостереження за тваринами цієї групи відмічено, що симптоми трихомонозу повторно з'явилися через 14 та 26 діб відповідно після курсу лікування у тварин, які завершили його з позитивним результатом.

Тварини третьої групи, яким застосовували ронідазол у дозі 10 мг/кг один раз на добу, хоча одужали, мали негативні результати тестів, все ж, у них відмічали повернення захворювання у період від 30 до 90 діб після завершення курсу лікування.

У тварин четвертої групи, яким задавали ронідазол у дозі 40 мг/кг 1 раз на добу відмічали повне одужання, вони мали негативні результати досліджень на трихомоноз, ремісії хвороби не відмічено протягом 120 діб після завершення курсу лікування.

Висновки. 1. Метронідазол у рекомендованих терапевтичних дозах виявився малоефективним для лікування кішок за трихомонозу, так як ремісію відмічали менше, ніж за місяць.

2. Метронідазол у максимальних терапевтичних дозах (30 і 40 мг/кг метронідазолу, 2 рази на добу) дав позитивний результат у лікуванні трихомонозної інвазії, проте відмічали повернення клінічних симптомів у період 30–90 діб.

3. Повне одужання хворих на трихоманоз кішок, без ознак ремісії впродовж 120 діб після завершення курсу лікування дало застосування ронідазолу у дозі 40 мг/кг один раз на добу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Gruffydd-Jones T, Addie D, Belak S, Boucraut-Baralon C, Egberink H, Frymus T, Hartmann K, Hosie MJ, Lloret A, Lutz H, Marsilio F, Möstl K, Pennisi MG, Radford AD, Thiry E, Truyen U, Horzinek MC Tritrichomoniasis in cats: ABCD guidelines on prevention and management. *J Feline Med Surg* 2013; 15:647–649
2. Lun Z.-R., Chen X.-G., Zhu X.-Q., Li X.-R., Xie M.-Q. Are Tritrichomonas foetus and Tritrichomonas suis synonyms? *Trends Parasitol.* 2005; 21:122–125.
3. Manning K Update on the diagnosis and management of Tritrichomonas foetus infections in cats. *Top Companion Anim Med* 2010; 25:145–148
4. Yao C Diagnosis of Tritrichomonas foetus-infected bulls, an ultimate approach to eradicate bovine trichomoniasis in US cattle? *J Med Microbiol* 2013; 62:1–9

*Любов Шендрик, Христина Шендрик, Дмитро Сорокін
(Дніпро, Україна)*

АНАЛІЗ ПОШИРЕННЯ ТА СКЛАДУ ГЕЛЬМІНТОФАУНИ КИШЕЧНИКА СОБАК В УМОВАХ КЛІНІКИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ «АЛЬФА-ВЕТ» МІСТА ДНІПРО

Актуальність. Гельмінтози м'ясоїдних з року в рік не втрачають проблемної актуальності у ветеринарній практиці. Деякі з них мають важливе значення, зокрема й епідеміологічне, тому потребують пильної уваги та ефективних засобів боротьби.

Аналіз сучасних наукових повідомлень свідчить про зростання чисельності собак і котів, особливо за рахунок тих, які належать приватним власникам, а також безпритульних, як джерела поширення інвазійних хвороб [2, с. 7; 3, с. 177].

З метою прогнозування поширення інвазій у м'ясоїдних важливими є оцінка епізоотичного благополуччя території, а також інформація щодо видового складу гельмінтів, рівня інвазованості тварин, вікова та сезонна динаміки, ефективність діагностичних методів. Згідно повідомлень вітчизняних вчених гельмінтофауна травного каналу собак у різних регіонах України представлена найчастіше нематодами. Інвазії кишечника м'ясоїдних спричиняють токсокари, токскариси, трихури, стронгіляти (анкілостоми та унцинарії), які реєструються у вигляді як моно-, так і поліінвазій [1, с. 5; 4, с. 7].

Мета представлених досліджень полягала в аналізі епізоотичної ситуації щодо інвазійних хвороб собак і визначенні рівня їх інвазованості у придніпровському регіоні та з'ясуванні складу гельмінтів кишечника.

Матеріал і методи. Дослідження проводили на базі клініки ветеринарної медицини «Альфа-Вет» міста Дніпро з січня 2021 по лютий 2022 року. У дослідження брали собак з порушенням функцій кишечника, схудненням, низькою фізіологічною активністю, повільним розвитком. Із епізоотологічних даних враховували умови утримання тварини та території вихову, вік, пору року. Лабораторні паразитологічні дослідження проводили гельмінтоооскопією за